

ਸ਼ੀਤਲ ਦਾਸ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਧ ਆ ਗਿਆ।
ਸਾਧ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਧੂਣੀ ਲਗਾ ਲਈ।
ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਸਾਧ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਥੇ ਇਕ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਜਿਹਾ ਲੱੜਕਾ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।
ਧੂਣੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲੱਗੇ।
ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਲੱੜਕਾ ਉਠਿਆ ਤੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ, “ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਉ ਕੀ ਆ”।

ਸਾਧ ਕਹਿੰਦਾ, “ਸ਼ੀਤਲ ਦਾਸ”।
ਲੱੜਕਾ ਸੁਣ ਕੇ ਫਿਰ ਲੋਕਾ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ।

ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਲੱੜਕਾ ਫਿਰ ਉਠਿਆ ਤੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ, “ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਉ ਕੀ ਆ”।

ਸਾਧ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ, “ਸ਼ੀਤਲ ਦਾਸ”।
ਲੱੜਕਾ ਸੁਣ ਕੇ ਫਿਰ ਲੋਕਾ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ।

ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਲੱੜਕਾ ਫਿਰ ਉਠਿਆ ਤੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ, “ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਉ ਕੀ ਆ”।

ਸਾਧ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ, “ਸ਼ੀਤਲ ਦਾਸ”।
ਲੱੜਕਾ ਸੁਣ ਕੇ ਫਿਰ ਲੋਕਾ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਲੱੜਕੇ ਨੇ ਛੇ-ਸੱਤ ਵਾਰ ਸਾਧ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ।

ਸਾਧ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੁਸਾ ਆ ਗਿਆ ।

ਸਾਧ ਨੇ ਧੂਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜੱਲਦੀ-ਹੋਈ ਲੱਕੜੀ ਕੱਡੀ,
ਤੇ ਲੱਕੜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਸ ਪਿਛੇ ਭੱਜ ਪਿਆ ।

ਲੱਕੜਾ ਕਹਿੰਦਾ, “ਲੋਕੋ ਦੇਖ ਲਉ ਇਹ “ਸ਼ੀਤਲ ਦਾਸ” ਨਹੀਂ ਬਲਕੇ “ਭਮੂਕਾ ਦਾਸ” ਹੈ।

ਸਾਧ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈ ।

ਸਿਟਾ : ਪੁਤਰਾ! ਸਾਧਗੀ ਇੰਨੀ ਸੌਖੀ ਨਹੀਂ ।

ਲੋਰੀ ਸਾਉਣ ਲੱਗੇ: ਪੁਤਰਾ ਉੱਹ ਪੁਤਰਾ - ਜਿਆਦਾ ਰਿਹਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰੀਦੀ ।
ਟਾਈਮ ਨਾਲ ਸੌਂ ਜਾਈਦਾ - ਦੂਜਿਆ ਦੀ ਨੀਂਦ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੀਦੀ ।